

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Варна, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело
№ 20243000500022 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба на КОНПИ, гр. София
чрез надлежен процесуален представител, против решение № 336/28.11.23г.,
по гр.д. № 433/21г. на ОС-Добрич, с което е отхвърлен иска й против Н. Ж. Д.
от гр. Д., с правно основание чл. 153, ал. 1 от ЗОНПИ за отнемане в полза на
Държавата на незаконно придобито имущество, а именно: на основание чл.
142, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 141 от ЗОНПИ на недвижим имот -апартамент
№ 16, на *-ти етаж, във вход „*“ на бл. * в ж.к. „*“, гр. Д., със застроена площ
65.37 кв.м., ведно с прилежащите към него избено помещение № 16 с площ от
4.61 кв.м., както и с 1.9162 % идеални части от общите части на сградата и
отстъпеното право на строеж, представляващ самостоятелен обект с
идентификатор № 72624.618.105.1.104, попадащ в сграда с идентификатор №
72624.618.105.1, построена в поземлен имот № 72624.618.105 по КKKP на гр.
Д.; Комисията е осъдена да заплати на Н. Ж. Д. на основание чл. 78, ал. 3 от
ГПК съдебно-деловодни разноски в размер на 182.43 лева адвокатско
възнаграждение, както и в полза на бюджета по сметка на Окръжен съд-
Добрич, на основание чл.157, ал. 2 от ЗОНПИ държавна такса в размер на
1 200 лева.

Във въззивната жалба се поддържа, че решението е неправилно и
постановено в нарушение на материалния закон. Не се оспорва, че наличното
установено имущество у ответника в края на проверявания период се състои
от описания по-горе апартамент и от л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, рег. №
*, който не се претендира за отнемане. Счита се, че в материалния закон не е

предвидено обаче условие, наличието в края на проверявания период имущество да е на стойност над 150 000 лв., за да може да се претендира отнемането на незаконно придобито имущество. Поради това и формираният от първоинстанционния съд извод в този смисъл е незаконосъобразен и противоречащ на ТР по т. д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС. Изложени са съображения относно съдържанието на понятията, въведени с приложимия ЗОНПИ (с предишно наименование ЗПКОНПИ) – „доходи“, „обичайни разходи“, „извънредни разходи“, „нетни доходи“, както и изискуемата разлика за отнемане на имущество – разлика над 150 000 лв. между придобитото през проверявания период имущество и нетния доход. Излага се, че в настоящия случай установените по делото доходи на ответника за проверявания период възлизат на общо 1 449.09 лв., обичайните и извънредни разходи – на 136 631.75 лв., поради което нетният доход е в отрицателен размер от минус 135 187.45 лв. Придобитото през проверявания период имущество от ответника е на стойност от общо 30 152 лв., поради което и несъответствието възлиза на общо 169 689.45 лв. (сбора между нетния доход в отрицателен размер и стойността на придобитото имущество). В подкрепа на този начин на изчисляване на несъответствието, е цитирано определение № 50228/08.06.23г. на ВКС, III г.о. Поради това се претендира отмяна на обжалваното решение и уважаване на предявения иск, ведно с присъждане на разноските за двете инстанции и юрисконсултско възнаграждение.

В с.з. въззивната жалба се поддържа чрез процесуален представител.

В предвидения в закона и указан от съда срок не е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна Н. Ж. Д.. В с.з. същият се явява и се представлява от процесуален представител, който заявява, че оспорва въззивната жалба и счита обжалваното решение за законосъобразно, поради което претендира да бъде потвърдено. Желаете присъждането на разноски пред настоящата инстанция.

За да се произнесе настоящият съд прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното производство е образувано по подадената на **13.07.21г.** искова молба, с която Комисията е предявила на осн. чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ (понастоящем с променено наименование на ЗОНПИ) иск за отнемане на имущество на обща стойност от 30 000 лв. (*след частичен отказ от иска за отнемане на имущество на стойност от 19 332.73 лв., изразяващо се в: сума от 1 100 лв. – пазарна стойност към датата на отчуждаване на л.а. марка „Опел“, модел „Вектра“, рег. № *, сумите от 6 649.82 лв. и 11 582.91 лв. – непреобразувани вноски на каса в посочени банкови разплащателни сметки на ответника*) от ответника Н. Ж. Д. от гр. Д., за което се твърди, че е незаконно придобито през периода на извършената против последния проверка от **27.02.2010г. до 27.02.2020г.** В исковата молба Комисията е посочила, че е образувала проверката въз основа на постъпило уведомление от органите на прокуратурата за привличане на Н. Д. като обвиняем по ДП № 217/17г. по описа на Първо РУ на МВР-Добрич, за

извършено престъпление по чл. 354а, ал. 1, пр. 1 от НК, за това, че на 12.03.17г. в гр. Д., без надлежно разрешително по ЗКНВП е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества. Престъплението попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 25 от ЗПКОНПИ.

С решение № 993/14.04.21г. на Комисията е било образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, а с решение № 1893/07.07.21г. на Комисията е прието да се внесе искане в съда за отнемане на незаконно придобито имущество от ответника (л. 19-31).

За да обоснове основателността на предявения иск Комисията е посочила, че за целия проверяван период ответникът е живял във фактическо съжителство с Е. Ив. Ст. и от тяхната връзка се е родило детето им Б. Н. Ж. на *г. С НА № 192/25.04.14г. на нотариус Др. Б., гр. Д., ответникът е закупил апартамент № 16, на *-ти етаж, във вход „*“ на бл. * в ж.к. „*“, гр. Д., със застроена площ 65.37 кв.м., ведно с прилежащите към него избено помещение № 16 с площ от 4.61 кв.м., както и с 1.9162 % идеални части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № 72624.618.105.1.104, попадащ в сграда с идентификатор № 72624.618.105.1, построена в поземлен имот № 72624.618.105 по КККР на гр. Д.. Комисията е посочила, че пазарната цена на апартамента към датата на придобиването му е била 30 000 лв. Освен това ищецът е закупил л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, рег. № * на 09.03.11г., чиято пазарна стойност към посочения момент е била 2 000 лв. На 11.07.11г. ответникът е закупил л.а. марка „Опел“, модел „Вектра“, рег. № * с пазарна стойност 1 500 лв., който е продал на 26.08.13г. при пазарна стойност към продажбата от 1 100 лв. Проследено е движението по банковите сметки на проверяваното лице и е установено преминаването на парични средства през разплащателните му сметки в „Ю. Б.“, осъществени чрез внасянето на вноски на каса на парични суми и изтеглянето им, които към края на проверявания период не са налични в патримониума на ответника.

Комисията е твърдяла още, че през проверявания период ответникът и членовете на семейството му, за целия проверяван период са имали доходи, приходи или източници на финансиране общо в размер на 1 444.09 лв., обичайните им и извънредни разходи са възлизали в общ размер на 134 875.50 лв. (установен нетен доход в отрицателен размер от 133 431.41 лв.), но са придобили имущество на обща стойност от 51 732.73 лв., изразяващо се в следното: 30 000 лв. – стойността на придобития апартамент, 3 500 лв. – стойност на двете придобити МПС и 18 232.73 лв. – вноски по банкови сметки. Поради това се е поддържало, че установеното несъответствие е в размер на общо **185 164.14 лв.** (сбора от стойността на посоченото имущество и отрицателния размер на нетния доход), което е значително по смисъла на приложимия към момента на подаване на исковата молба закон. Основавайки са на разпоредбите на посочения нормативен акт, Комисията поддържала, че е налице обосновано предположение, че имуществото на ответниците е

незаконно придобито. Претендираше се за отнемане в полза на държавата на описания по-горе апартамент, сумата в размер на 1 100 лв. – пазарната стойност към датата на продажбата на л.а. марка „Опел“, модел „Вектра“, рег. № *, както и непреобразуваните вноски на каса по посочените две разплащателни сметки на ответника в посочената банка – в размер на 6 649.82 лв. и 11 582.91 лв.

Съгласно момента на предявяване на иска, наведените в исковата молба твърдения по фактите и отправения до съда петитум, следва да се приеме, че приложимият закон е ЗОНПИ и правната квалификация на предявения иск е по чл. 153, ал. 1 от същия.

Съдебното производство се явява допустимо с оглед представените писмени доказателства за надлежно сезиране на Комисията от прокуратурата за привличането на ответника като обвиняем в извършването на престъпление, посочено в списъка по чл. 108, ал. 1, т. 25 от ЗОНПИ, за постановяването на надлежни актове за образуване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и за внасяне на искане за отнемане на такова имущество от ответника.

Съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

По приложението на ЗОНПИ е налице постановено ТР № 4/18.05.23г., по т.д. № 4/21г. на ОСГК на ВКС, съгласно което не представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период, както и не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество. За да приеме горното задължително тълкуване на закона, ВКС е съобразил, че незаконно придобито и подлежащо на отнемане може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично и в края му - което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие; само ако такова превишение и релевантно несъответствие бъде установено, може да се предположи, че наличното имущество в края на

изследвания период е незаконно придобито. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него - ако то се намира в свързани лица, се отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“.

Относно преминалите през банковите сметки на проверяваното лице и членовете на семейството му парични средства ВКС е посочил, че постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка. С изтеглянето на суми и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от горепосоченото имущество. Вместо тях част от него стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи /самите парични средства са движими вещи до момента, в който са в наличност/. Ако те са налице в края на изследвания период, формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Имуществото, което подлежи на отнемане, и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник, са неразривно свързани и не могат да бъдат разделяни с цел да се достигне до предвидената в закона разлика, обосноваваща отнемането. Законодателят е имал предвид наличие на фиксиран от него актив в края на проверявания период, който не може да бъде обяснен и оправдан със законни източници на доходи. Преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер.

В мотивите на цитираното ТР ВКС приема още, че стойността на т.нар. „значително несъответствие“ е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото /**не на сбора на разходите**/ над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва, когато такова несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не.

От така възприетото от ВКС разбиране на понятието „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, следва, че евентуален „нетен доход“ (съдържателно определено като понятие в § 1, т. 8 от ДР на ЗПКОНПИ) в отрицателен размер, не съставлява „имущество“ и не следва да се „прибавя“ към установеното налично имущество. Евентуална разлика с отрицателен знак, получена при изваждането на размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, от установените техни доходи, приходи или източници на финансиране, ще е доказателство за неизяснен източник на средства за съществуването на

проверяваното лице и семейството му, но не представлява обогатяване, което да е налично, респ. да е „имущество“ по смисъла на ЗПКОНПИ.

Изхождайки от гореизложеното, настоящият състав на съда, за да се произнесе по основателността на предявения иск по делото, следва най-напред да установи **вида и стойността на придобитото от ответника и членовете на семейството му имущество в рамките на проверявания период**, което все още е налично в техния патримониум към края на периода или е отчуждено по непротивопоставим на държавата начин (оценени съгласно чл. 148 от ЗПКОНПИ), а при трансформация на имущество – стойността на наличното трансформирано имущество. Преминалите през банковите сметки парични средства, които не са налични в края на проверявания период, не са част от имуществото.

При това положение, ако при горното изследване се установи, че придобитото от ответниците имущество през целия проверяван период е на обща стойност **под 150 000 лв.**, то не е нужно да се изследват доходите, приходите или източниците на финансиране на ответниците, както обичайните и извънредни разходи, за да се установява нетния им доход, тъй като несъответствието като величина няма да е значително по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съгласно нормата на чл. 148, ал. 1 от ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към момента на неговото придобиване или отчуждаване, като относно недвижимите имоти и превозните средства – по тяхната пазарна стойност. Това не важи за оценката на имуществото, което Комисията е приела за действителна цена по извършени сделки.

С оглед на всичко гореизложено следва да се приеме следното като придобито от ответника имущество в рамките на проверявания период:

С НА № 192/25.04.14г. на нотариус Др. Б., гр. Д., ответникът е закупил апартамент № 16, на *-ти етаж, във вход „*“ на бл. * в ж.к. „*“, гр. Д., със застроена площ 65.37 кв.м., ведно с прилежащите към него избено помещение № 16 с площ от 4.61 кв.м., както и с 1.9162 % идеални части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж, представляващ самостоятелен обект с идентификатор № 72624.618.105.1.104, попадащ в сграда с идентификатор № 72624.618.105.1, построена в поземлен имот № 72624.618.105 по КKKP на гр. Д. (л. 72). Комисията е посочила, че пазарната цена на апартамента към датата на придобиването му е била 30 000 лв., а според заключението на изслушаната пред първоинстанционния съд СТЕ, пазарната му стойност е била **25 650 лв.**

Освен това ищецът е закупил л.а. марка „Опел“, модел „Астра“, рег. № * на 09.03.11г., чиято пазарна стойност според Комисията към посочения момент е била 2 000 лв. Според заключението на САТЕ, изслушано пред първоинстанционния съд, пазарната цена към датата на закупуването на този автомобил е била **4 502 лв.**

Всички други, описани от Комисията като придобити имуществва,

всъщност представляват равностойност на отчуждено МПС, както и преминали през банковите сметки парични суми, за които не се твърди да са налични в патримониума на ответника в края на проверявания период и към датата на подаване на исковата молба в съда. Поради това същите не следва да участват при формиране на стойността на придобитото имущество съобразно задължителната практика на ВКС по тълкуване на приложимия материален закон.

С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че общата стойност на придобитото от ответника и членовете на семейството му имущество през проверявания период възлиза на **30 152 лв.** След като стойността на придобитото имущество е по-малка от 150 000 лв., то не е необходимо да се извършва изследване на останалите компоненти, определящи „нетен доход“ на ответниците през проверявания период, за да са установи дали е налице „значително несъответствие“, защото, както се посочи и по-горе – евентуална отрицателна величина на нетния доход не е имущество и не следва да се „добавя“ към стойността на придобитото имущество.

Само на това основание предявеният против ответника иск се явява изцяло неоснователен и първоинстанционното решение следва да се потвърди.

По разноските.

На осн. чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ при отхвърляне на исковите на Комисията, същата следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна такса за въззивното производство в размер на 2% върху обжалвания интерес, който възлиза на 25 650 лв. Поради това и дължимата ДТ за въззивното производство е в размер на **513 лв.**

Съобразно отправеното от въззиваемия искане и на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК на същия следва да се присъдят направените пред настоящата инстанция разноски, съизмерими със заплатения от него адвокатски хонорар – сумата от **400 лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 336/28.11.23г., по гр.д. № 433/21г. на ОС-Добрич.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, гр.София, да заплати в полза на Апелативен съд-Варна, по бюджета на съдебната власт - сумата в размер на **513 (петстотин и тринадесет) лв.**, представляващи дължима ДТ за въззивното производство, на осн. чл. 157, ал. 2 от ЗОНПИ.

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, гр.София, да заплати на Н. Ж. Д. с ЕГН ***** от гр. Д., ул. „* *“ № *, сумата в размер на **400 (четиристотин) лева**, представляващи

разноски за въззивната инстанция, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните при наличието на предпоставките за допускане на касационното обжалване съобразно чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____